

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 25.10.1972, sp. zn. 2 Cz 43/72, ECLI:CZ:NS:1972:2.CZ.43.1972.1

Číslo: 36/1973

Právní věta: Pri rozhodovaní o zastavení výkonu rozhodnutia na vymáhanie dlžného výživného maloletých detí podľa ustanovenia § 268 ods. 1 písm. g/ O. s. p. nemôže súd vychádzať iba zo súhlasných údajov povinného a rodiča (inej osoby ako rodiča), ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, o tom, že dlžné výživné je uhradené, ak sú dôvodné pochybnosti, že medzi nimi došlo v rozpore s ustanovením § 97 ods. 2 Zák. o rod. k dohode o započítaní vzájomnej pohľadávky proti pohládkam na výživnom pre maloleté dieťa.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 25.10.1972

Spisová značka: 2 Cz 43/72

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení před soudem, Výkon rozhodnutí, Výživné, Výživné dítěte, Započtení pohledávky

Předpisy: 94/1963 Sb. § 97 99/1963 Sb. § 6

§ 120

§ 153

§ 268

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbirkový text rozhodnutí:

Č. 36/1973 sb. rozh.

Pri rozhodovaní o zastavení výkonu rozhodnutia na vymáhanie dlžného výživného maloletých detí podľa ustanovenia § 268 ods. 1 písm. g/ O. s. p. nemôže súd vychádzať iba zo súhlasných údajov povinného a rodiča (inej osoby ako rodiča), ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, o tom, že dlžné výživné je uhradené, ak sú dôvodné pochybnosti, že medzi nimi došlo v rozpore s ustanovením § 97 ods. 2 Zák. o rod. k dohode o započítaní vzájomnej pohľadávky proti pohládkam na výživnom pre maloleté dieťa.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 25. 10. 1972, [2 Cz 43/72](#))

Na návrh oprávnených povolil Okresný súd v Nových Zámkoch výkon rozhodnutia zrážkou z dôchodku povinného pre vymoženie zaostalého výživného v sume 3190 Kčs a pre vymoženie bežného

výživného v sume 260 Kčs mesačne od 1. 9. 1971.

V odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa povinný uvádzal, že výživné má vyrovnané, pretože matke oprávnených poukázal spolu sumu 4340 Kčs.

Matka oprávnených súdu písomne oznámila, že zaostalé výživné predstavuje sumu 1440 Kčs, avšak na súdnom pojednávaní 21. 1. 1972 nemala námietok proti tvrdeniu povinného o tom, že zaostalé výživné má vyrovnané.

Nato Okresný súd v Nových Zámkoch uznesením z 21. 1. 1972 obmedzil výkon rozhodnutia na bežné výživné v sume 225 Kčs mesačne. V odôvodnení tohto uznesenia uviedol iba to, že matka oprávnených súhlasila s tvrdením povinného, že zaostalé výživné má vyrovnané.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že týmto uznesením súdu prvého stupňa, ktoré sa stalo právoplatným, bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Ustanovenia § 6 a § 120 ods. 1 O. s. p. ukladajú súdu čo najúčelnejšie a čo najúplnejšie zistiť skutočný stav veci a na základe tohto zistenia potom podľa ustanovenia § 153 ods. 1 o. s. p. rozhodnúť.

Podľa ustanovenia § 268 ods. 1 písm. g) a ods. 2 O. s. p. sa výkon rozhodnutia zastaví, prípadne aj čiastočne, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Súd prvého stupňa však v tejto veci nepostupoval dôsledne podľa uvádzaných zákonných ustanovení.

Z obsahu podania povinného z 19. 10. 1971 je zjavné, že mu išlo o zastavenie výkonu rozhodnutia, keď bol toho názoru, že na výživnom nič nie je dlžný. Preto bolo povinnosťou súdu presne zistiť, aký je stav dlhu k 19. 10. 1971, najmä keď sa povinný vo svojom podaní zmieňoval o konkrétnych platiach na úplné vyrovnanie dlhu, zatiaľ čo matka oprávnených v podaní z 19. 11. 1971 trvala na tom, že zaostalé výživné činí ešte sumu 1440 Kčs.

Pre správne rozhodnutie súdu nemohlo postačiť, že matka oprávnených na pojednávaní konanom 21. 1. 1972 zmenila svoje predchádzajúce písomné oznámenie o tom, že zaostalé výživné činí ešte sumu 1440 Kčs a bez bližšieho, reagujúc na tvrdenie povinného, uviedla, že povinný má zaostalé výživné vyrovnané. Súd mal toto vyjadrenie matky oprávnených preveriť a presne vypočítať, koľko mal povinný na vymáhanom výživnom k 21. 1. 1972 zaplatiť a koľko v skutočnosti aj zaplatil, a na tomto podklade prípadne určiť, aký je k tomuto dňu nezaplatený zostatok vymáhaného výživného.

Vzbudzovalo totiž pochybnosti, že matka pozmenila svoje tvrdenie až po tom, čo povinný predniesol, že voči nej má ešte pohľadávku v sume 1000 Kčs. Za tohto stavu nebolo možné vylúčiť, že povinný a matka oprávnených zhodnou výpoveďou na pojednávaní konanom 21. 1. 1972 mali na mysli vyrovnanie vzájomnej pohľadávky medzi sebou; takéto započítanie na úkor vymáhaného výživného pre maloleté deti je však neprípustné (§ 97 ods. 2 Zák. o rod.).

Tým, že súd prvého stupňa v tejto veci o návrhu povinného na zastavenie výkonu rozhodnutia rozhodol na podklade nedostatočne zisteného skutočného stavu veci, porušil zákon v ustanoveniach § 6, § 120 ods. 1 a § 153 ods. 1 O. s. p., ako aj v ustanovení § 268 ods. 1 písm. g) a ods. 2 O. s. p., v súvislosti s ustanovením § 97 ods. 2 Zák. o rod.